

Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Кривичног закона Босне и Херцеговине

Бр. 10/23

Користећи се овлаштењима која су ми дата чланом V Анекса 10 (Споразум о цивилној имплементацији Мировног уговора) Опшег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења поменутог Споразума о цивилној имплементацији наведеног Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II. 1. (д) горе наведеног Споразума, према којем високи представник “пружа помоћ, када то оцијени неопходним, у изналагању рјешења за све проблеме који се појаве у вези са цивилном имплементацијом”;

Позивајући се на став XI.2 Закључака Вијећа за имплементацију мира које се састало у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Вијеће за имплементацију мира поздравило намјеру високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења Споразума о цивилној имплементацији Мировног уговора како би помогао у изналагању рјешења за проблеме, како је претходно речено, “доношењем обавезујућих одлука, када то буде сматрао неопходним,” у вези са одређеним питањима, укључујући (у складу са тачком (ц) овог става) и “мјере у сврху осигурања имплементације Мировног споразума на читавој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета”;

Подсјећајући такође да је Савјет безбједности Уједињених нација у више наврата потврдило својим резолуцијама донесеним на основу поглавља VII Повеље Уједињених нација да улога високог представника као коначног ауторитета у земљи у погледу

имплементације Анекса 10. Дејтонског мировног споразума укључује “овлаштење за доношење обавезујућих одлука када оцијени да је то неопходно о питањима која је Вијеће за имплементацију мира разматрало у Бону 9. и 10. децембра 1997. године”;

Имајући у виду најновији Коминике Управног одбора Вијећа за имплементацију мира, у којем је Управни одбор још једном потврдио своју пуну подршку високом представнику у осигурању пуног поштивања Опшег оквирног споразума за мир у БиХ и провођењу његовог мандата у складу са Анексом 10 и одговарајућим резолуцијама Савјета безбједности Уједињених нација;

Присјећајући се да у Резолуцији 2549 (2020) Савјет безбједности Уједињених нација “позива стране да се у складу с Мировним споразумом придржавају своје обавезе да у цијелости сарађују са свим институцијама укљученим у provedбу овог мировног споразума, како је описано у Мировном споразуму”;

Руковођен потребом да се ојача интегритет избора, конкретно ефикасним санкционисањем свих случајева подмићивања изабраних дужносника;

Имајући у виду да се корупцијским активностима и даље повређују демократска, економска и друга права и интереси грађана Босне и Херцеговине, те да је за Босну и Херцеговину од кључног значаја да се осигура јачање и поштивање владавине права како би се створио основ за економски раст и страна улагања;

Узимајући у обзир Коминике Управног одбора Вијећа за имплементацију мира од 12. септембра 2022. у којем је ово Вијеће поновно позвало на дјелотворно, правовремено и одрживо дјеловање против организованог криминала и системске политичке корупције, уз жаљење што непотизам и корупција остају темељни камен спотицања, узрокујући огромну штету економији, свакодневном животу грађана и политичкој клими, те

наглашавајући да би се дјеловањем у овом случају показала посвећеност владавини права и транспарентности, који су кључни за европски пут, те би се допринијело сигурности и благостању свих грађана Босне и Херцеговине;

Имајући у виду садржај Извјештаја Европске комисије о Босни и Херцеговини из 2022. године, према којем се стање у Босни и Херцеговини описује као широко распрострањена корупција и политичка заробљеност који непосредно утичу на свакодневни живот грађана, те се даље наглашава да су “кривичноправна политика и законодавни оквир у цијелој земљи углавном недјелотворни и неадекватни у борби против корупције”;

Узимајући у обзир чињеницу да је Босна и Херцеговина далеко најниже рангирана у региону и трећа најгоре позиционирана земља у Европи када је у питању стање корупције у земљи према Индексу перцепције корупције (CPI) за 2022. који објављује Transparency International (TI);

Имајући такођер у виду обавезе Босне и Херцеговине из Конвенције Уједињених нација против корупције, у криминализацији основних видова корупције као што је подмићивање;

Свјестан потребе да се Босна и Херцеговина на смислен начин покрене и ангажује у реформама које су неопходне како би ова земља постигла напредак на свом путу ка интеграцији у Европску унију и како би то могла учинити што је прије могуће;

Узимајући у обзир и имајући на уму све претходно речено, високи представник овим доноси сљедећу одлуку:

ОДЛУКА

којом се доноси Закон о допуни

Кривичног закона Босне и Херцеговине

(“Службени гласник БиХ”, бр. 3/03, 32/03, 37/03, 54/04, 61/04, 30/05, 53/06, 55/06, 32/07, 8/10, 47/14, 22/15, 40/15, 35/18 и

46/21)

1. Закон који слиједи и који чини саставни дио ове Одлуке ступа на снагу као што је предвиђено у члану 2. тог Закона, на привременој основи све док га Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине не усвоји у истом облику, без измјена и допуна и без додатних услова.

2. Ова Одлука ступа на снагу одмах и одмах се објављује на службеној интернетској страници Канцеларије високог представника и у “Службеном гласнику Босне и Херцеговине”.

Сарајево, 27. априла 2023.

Кристијан Шмит

Високи представник

ЗАКОН

О ДОПУНИ

КРИВИЧНОГ ЗАКОНА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Члан 1.

(Нови члан 219.6)

У Кривичном закону Босне и Херцеговине (Службени гласник БиХ, бр. 3/03, 32/03, 37/03, 54/04, 61/04, 30/05, 53/06, 55/06, 32/07, 8/10, 47/14, 22/15, 40/15, 35/18 и 46/21) иза члана 219.а Кривичног закона додаје се нови члан 219.6, који гласи:

“Подмићивање на изборима и у служби која се финансира из јавних средстава

Члан 219.6

(1) Ко посредно или непосредно затражи, захтијева или узме новац или било који финансијски инструмент или другу вриједност или другу материјалну или нематеријалну корист или

предност или услугу или било какву врсту подстицаја за себе или за другога, укључујући и правно лице, или понуду или обећање такве користи или предности или потицаја за себе или за другога, укључујући и правно лице, како би учинио нешто што иначе не би смио учинити или пропустио да учини нешто што би иначе био дужан учинити у вршењу службене дужности или предстојеће службене дужности, у законодавном, извршном, правосудном, управном или било којем органу који се у цијелости или дјелимично финансира из јавних средстава на нивоу Босне и Херцеговине, или ко посредује у таквом пасивном подмићивању,

казниће се казном затвора од једне до десет година и новчаном казном.

(2) Ко посредно или непосредно затражи, захтијева или узме новац или било који финансијски инструмент или другу вриједност или другу материјалну или нематеријалну корист или предност или услугу или било коју врсту подстицаја за себе или за другога, укључујући и правно лице, или понуду или обећање такве користи или предности или подстицаја за себе или за другога, укључујући и правно лице, како би учинио нешто што би иначе и био дужан учинити или пропустио да учини нешто што иначе и не би смио учинити у вршењу службене дужности или предстојеће службене дужност у законодавном, извршном, правосудном, управном или било којем органу који се у цијелости или дјелимично финансира из јавних средстава на нивоу Босне и Херцеговине, или ко посредује у таквом пасивном подмићивању,

казниће се казном затвора од шест мјесеци до пет година и новчаном казном.

(3) Ко посредно или непосредно понуди, обећа или да новац или било који финансијски инструмент или другу вриједност или другу материјалну или нематеријалну корист или предност или услугу или било какву врсту подстицаја, неком лицу, и за то лице или за другога, укључујући и правно лице, а које може

искористити службену дужност или предстојећу службену дужност у законодавном, извршном, правосудном, управном или било којем органу који се у цијелости или дјелимично финансира из јавних средстава на нивоу Босне и Херцеговине, да учини нешто што иначе не би смјело учинити или пропусти да учини нешто што би иначе било дужно учинити, или ко посредује у таквом активном подмићивању,

казниће се казном затвора од шест мјесеци до пет година и новчаном казном.

(4) Ко посредно или непосредно понуди, обећа или да новац или било који финансијски инструмент или другу вриједност или другу материјалну или нематеријалну корист или предност или услугу или било какву врсту подстицаја, неком лицу, и за то лице или другога, укључујући и правно лице, а које може искористити службену дужност или предстојећу службену дужност у законодавном, извршном, правосудном, управном или било којем органу који се у цијелости или дјелимично финансира из јавних средстава на нивоу Босне и Херцеговине, да учини нешто што би иначе и било дужно учинити или да пропусти да учини нешто што иначе и не би смјело учинити, или ко посредује у таквом активном подмићивању,

казниће се казном затвора до три године и новчаном казном.

(5) Ко у вршењу службене дужности у законодавном, извршном, правосудном, управном или било којем органу који се у цијелости или дјелимично финансира из јавних средстава на нивоу Босне и Херцеговине, учини нешто што иначе не би смио учинити или пропусти да учини нешто што би иначе био дужан учинити, кад не би било новца или финансијског инструмента или друге вриједности или друге материјалне или нематеријалне користи или предности или услуге или било какве врсте подстицаја за себе или за другога, укључујући и правно лице, без обзира када је такав неприкладан подстицај за примљен или обећан,

казниће се казном затвора од једне до десет година и новчаном казном.

(6) Кривична дјела из овог члана постоје без обзира на то јесу ли учинилац из става (1), (2) и (5) овог члана или лице које је учинилац из става (3) и (4) овог члана настојао побудити, испуњавали услове да дјелују, из разлога што нису преузели дужност или нису били надлежни, или из било којег другог разлога.

(7) За кривична дјела из става (1) до (5), изрећи ће се мјера безбједности забране вршења дужности из става (1) до (5) овог члана.

(8) Новац или други финансијски инструмент или друга вриједност или корист или други подстицај из става (1) до (5) одузеће се.

(9) Имовинска корист, приход, добит или друга корист проистекла из имовинске користи стечене извршењем кривичних дјела из става (1) до (5) и свака друга корист проистекла из вриједности или користи или предности или услуге или другог подстицаја из става (1) до (5) овог члана, одузеће се.

(10) У складу с члановима 113. и 114. овог закона, осуде за кривична дјела из става (1) до (5) овог члана имају за правну посљедицу осуде:

а) престанак службене дужности у законодавном, извршном, правосудном, управном или било којем органу који се у цијелости или дјелимично финансира из јавних средстава на нивоу Босне и Херцеговине, и престанак таквог запослења;

б) одузимање одликовања;

ц) забрану обављања службене дужности у законодавном, извршном, правосудном, управном или било којем органу који се у цијелости или дјелимично финансира из јавних средстава на нивоу Босне и Херцеговине, у трајању од пет година од

дана издржане, опроштене или застарјеле казне; и

д) забрану стицања службене дужности у законодавном, извршном, правосудном, управном или било којем органу који се у цијелости или дјелимично финансира из јавних средстава на нивоу Босне и Херцеговине, у трајању од пет година од дана издржане, опроштене или застарјеле казне.

Члан 2.

(Ступање на снагу)

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објаве на службеној страници Канцеларије високог представника или дан након објаве у “Службеном гласнику Босне и Херцеговине”, штагод наступи раније.